

Editură recunoscută de Consiliul Național al Cercetării Științifice (C.N.C.S.) și
inclusă de Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor
Universitare (C.N.A.T.D.C.U.) în categoria editurilor de prestigiu recunoscut.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MACOVEI, COSTEL

Alea jacta est / Costel Macovei. - București : Editura Universitară, 2021
ISBN 978-606-28-1286-7

821.135.1

DOL: (Digital Object Identifier): 10.5682/9786062812867

© Toate drepturile asupra acestei lucrări sunt rezervate, nicio parte din această
lucrare nu poate fi copiată fără acordul Editurii Universitare

Copyright © 2021

Editura Universitară

Editor: Vasile Muscalu

B-dul. N. Bălcescu nr. 27-33, Sector 1, București

Tel.: 021 – 315.32.47

www.editurauniversitara.ro

e-mail: redactia@editurauniversitara.ro

Distribuție: tel.: 021.315.32.47/ 0745 200 718/ 0745 200 357

comenzi@editurauniversitara.ro

www.editurauniversitara.ro

COSTEL MACOVEI

Alea jacta est

EDITURA UNIVERSITARĂ

Cuvânt înainte	5
Ciclul amintirilor – din casa bunicilor	9
...astăzi casa	9
...astăzi crucea	11
...astăzi cuiul	12
... astăzi cumpăna	14
...astăzi curtea	16
...astăzi fumul	18
...astăzi gaura cheii	20
...astăzi geamul	22
...astăzi gogoașa	23
...astăzi icoana	25
...astăzi odaia mare	27
...astăzi pârliazul	29
...astăzi patul	32
...astăzi scaunul	33
...astăzi semnul	34
...astăzi ștergarul	36
...astăzi lada	38
...astăzi masa	39
...astăzi nimic	40
...astăzi blidarul	42
Ciclul cântecelor: Cântece	43
Cântec de ademenit	43
Cântec de asfințit	44

Cântec de blestem	45
Cântec de cuțit	46
Cântec de deal și vale	47
Cântec de emoticon	48
Cântec de fân tăvălit	49
Cântec de grotă	50
Cântec de hard	51
Cântec de iubit	52
Cântec de lunatec	53
Cântec de noroc	54
Cântec de pârliaz	55
Cântec de pierzanie	56
Cântec de stea	57
Cântec de ursit	58
Cântec de urzeală	59
Cântec de ușă	60
Cântec de visător	61
Cântec obscen	62
Ciclul iubirii - iubirile punctului	63
momentul 0	63
începutul	65
cumulus	67
preaplinul	68
nașterea	70
trăirea	71
durerea	72
cunoașterea	73
furia	74
înfășurarea	75

Ciclul vieții - La malul cu florile.....	76
Prolog	76
Țipătul.....	78
ursitoare, ursitoare	79
tăvălirea prin iarbă	80
scăldătoarea lacrimilor	81
noaptea nesomnului	83
liniștea din adâncuri	84
ninsori spulberate	85
hora	86
...și orb am fost până acum... ..	87
Uitarea.....	89
 Ciclul inițiativ - Inițierea în cuvânt	 90
nașterea întrebării.....	90
mereu întrebări	91
confidențe	92
inevitabilul	93
concentrare	94
îndemn	95
analiza	96
alternative	97
decizii	98
final	99
the end	100
chimia singurătății	101
 Ciclul muncii – Îndrumar	 102
scrisoare de intenție	102
curriculum vitae	103

primul job	105
poezia necuvintelor.....	107
un om, o mască	108
destrămare	110
adâncire vs înălțare	111
umbra clopotului care	112
noaptea în care morții vorbesc	113
locul din care nu voi mai răspunde	114
 Ciclul argintului viu - Vräji, descântece, scorneli	 115
Vârcolacul.....	115
Parascovenie	116
Bocet	118
vârcolac, drac.....	119
balaur.....	120
vărăjitoarea	122
descântec	124
ritual de trecere.....	126
 Ciclul repetiției - Exerciții de imaginative.....	 128
(1)	128
(2)	130
(3)	131
(4)	133
(5)	135
(6)	137
 Ciclul muzical... sonate neterminate pentru distanța dintre pat și moarte.....	 138
sonată neterminată pentru distanța dintre vis și o viață moartă	138
sonată neterminată pentru moartea care s-arată	140

sonată neterminată pentru un trup pe care nu-l voi săruta niciodată.....	142
sonată neterminată pentru un vers pe care-l voi scrie poate odată	143
Ciclul: nostalgii de ieri și de azi.....	144
Singuri ne naștem	144
Mănăstirea dintr-un lemn	146
Așteaptă-mă-întrebare să-ți răspund	147
Femeia în rochie albastră	148
Suntem din altă lume	149
Ziua în care am fugit	150
Singurătatea ca o jerbă de lumină	151
Două de zis	152
Mistere învățate... uitate	153
Un ultim gând	154
Povestea unei lacrimi	155
Ce este mai ușor: să iubești sau să urăști?	156
Ziua în care m-am regăsit (a venit prea târziu)	157
După perdea	159
Cu degete fine... moartea	160
Sora mea de dincolo	161
Gloanțe pentru fluturi morți	162
Fereastră către curtea din față	163
Senin... ..	164
Stele pe cer... ..	165
Urnă de toamnă	166
Viol	167
Femeie, pedeapsă a zilelor mele... ..	168

Trei...pe fărăș.....	170
Dezordine	170
despre inutil	171
priegie.....	172
Rânduri, rânduri, ochiul boului	173
lecțiile	174
îndemnuri.....	175
Concerto for flute, harp & orchestra	176
Plângerea apei	177
Inscripție pe un ou	178
Despre succes și învingători	179
Maestrul nu repeta nimic	180
Ciclul - Vise cu pânze.....	181
...spărtura	181
Consultație	182
în loc de bună seara	183
în priegie.....	185
reise, raise	186
jumi-juma	187
neghiobie.....	188
părere	189
povestea unei însemnări.....	191
rătăcitoare.....	192
reflexie.....	193
sfărâmături... ..	195
spori de uitare	196
starea de plutire	198
viitorologie	199
voaluri...de-ntuneric.....	201

viset pentru oameni și câini	202
viset... dospite	204
Ciclul morții – firimituri.....	205
ispitirea morții	205
știam.....	206
moartea visului speranță	207
din frunze se-ntrupează.....	208
vizita bătrânei Doamne	209
moartea ca o absență îndelungată	210
suna-va cornul în pustie	211
moartea are întotdeauna buzele dulci.....	212
moartea ca un pescăruș rănit.....	213
sentimentul inutil al morții.....	214
moartea ca soluție finală.....	215
poate că mâine va fi.....	216
Ciclul final.....	217
fără noroc	217
despre iubire la timpul perfect	218
nesuferitul de serviciu	219
poveste	220
...și am căzut.....	223
Geometrică.....	224
lapidarea cuvântului	225
cuvânt și mană în deșert	226
cu ce să mă îmbrac moarte?	227
ca o inimă amiaza.....	228
portret	229
să nu îți faci cuvânt cioplit.....	230

să vedem deci	231
moștenire	232
copilărie	233
constare.....	234
gastronomică.....	235
din ugere secătuite	236
să nu mă-ntrebi	237
arză-te-ar focul să te arză.....	238
îndură-te Doamne de sfârșitul nostru.....	239
e vremea să aprinzi lumina vieții	240
când viața este un coșmar.....	241
acceptarea este eliberare	242
stele prinse în ferestre	243
culegătorul de vise	244
venin dulce	245
o întâlnire	246
valoare adăugată.....	247
iluzia de a construi și curajul inconștient al distrugerii ..	248
a vrea	249
curcubeul din suflet.....	250
când cerul se termină în pragul casei tale.....	251
Cuprins.....	252

Ciclul amintirilor – din casa bunicilor

...astăzi casa

cu fiecare cerc zidit-am toartă
și cerul fruntea-aici își odihnea
străbuna s-a zidit ca amintire
obol străbunul obicei-și da
bunii-au zidit și lacrimă și datini
și-aici au botezat și au murit
ai mei părinți cu dragoste și-albastru
istoria-ndreptau strângând din dinți
aici urzit-am vise, nașteri și speranță
și treaba mi-o făceam cum am văzut
am strâns pe furcă nori și-am tors furtună
și morții mi-i chemam la șezători
din ușă-n zori pornea drum fără de sfârșit
și noaptea-l încurbă și mă lasă la ușă
cu viață trântă dreaptă-am prăznuit
și-n casă nu am fost nicicând păpușă
stăpân i-am fost și slugă cu zălog
dar mi-am boltit trăirea cu un rost
aici în casă numai eu și Dumnezeu
mai răscolim cenușa timpului ce-a fost
în cuib m-am tras cu aripa zdrobită
și visele c-o moarte le-am vopsit
am plâns apa odihnei nedorite
țesută-n pânza fără de sfârșit

Reșchit
așa dospea tăcerea-n ochii Bunei
și da să se anine-n fir ușor
timpul se rupe pânză sfâșiată
și lumile s-nnoadă-aici cu-n dor

...astăzi crucea

noaptea pe când luna-și face de treabă
mă ridic din trup și mă strecor până-n odaia de sub scară
acolo lumina se sfărâmă și cade pe podina de lut
adâncind o cruce ce-și lungește piciorul până sub scară
uneori, urc scara și-ntunecimea rămâne departe
alteori mă-ntind și umbra îmi intră-n carne
până simt răscolirea apelor
a părelnică suferință
în odaia de sub scară candela nu încălzește
numai lutul mai răsuflă
aburind jumătățile dospite ale lunii
de-acolo de jos pare că scara trage toată casa
pe drum de lumină
mă ridic luând crucea-n spate
și cobor cu picioarele pe pământ
târându-mă până la marginea patului
îmi trag sufletul de trei ori
și mă cufund în apele visului
fără teamă
călcând
treaptă după treaptă
până-n podul cerurilor
acolo amintirile miros a zăpadă
și-a iesle.

...astăzi cuiul

lumea de dincolo de lume
se-adună-n spatele cuvântului
așa cum rugina lucioasă se-creștește în floarea cuiului
făcându-mi cu ochiul.
și-n casă sunt multe cuie
toate înfipte în lutul zidurilor
departe de carnea lemnului neprihănit
și toate scândurile musteau a lemn în lemn
păstrând taina necuprinsului
fără pic de rugină.
fiecare cui se afunda-n carnea zidului
după cum îi era portul și sorocul
și trăgea cu urechea la ce mai povesteau
de-acolo din adâncuri
fârtații.
primele erau cuiele mici
de care se agățau toate răsuflările
fără a înțelege prea bine noile povârniri
cu privirile zvârlite peste prezent,
veneau la rând cuiele mijlocii
de care spânzurau fără vlagă
cergi, velințe, ștergare, pânza spartă-n modele
și câte și mai câte răvășite pe toate laturile
la sfârșit din loc în loc odihneau scoabele ori cuiele cele
mari, zdrențuite cu var
ce ridicau de subsuori blidarul cu ochii lui smălțuiți,
cuietul cu toate obiceiurile și datinile rânduie
și toate cumpelele din viața fiecăruia
cu poticnirile și gândurile ei.

toate, fierul, lemnul pământul
trăiesc în bună vecinătate
împrumutând celorlalți câte o taină ori câte un secret
unul trăgea după el zvonuri taman de la temeliiile lumii,
altul răspândea scâncetul cerului rătăcit prin hățișuri
iar cel din urmă, se străduia să-și ascundă
obârșia,
aurul sfărâmicios, pulbere la vreme de vară
ce-mbracă încheieturile și temelia
vremelniceii.
mai sfios din fire
în colțul casei cuiul ascuns strecura lumina candeliei
printre șoaptele tămâierului
iar afară,
la vreme de seară
Bunelul sprijinea luna-ntr-un cui
cât toată noaptea de mare...

Respectiv
... astăzi cumpăna

mare și puternic solomonar trebuie că o fost Bunelu
 de-a făcut din ditamai trunchiul viu
 straja și păstrătorul tainelor din ogradă
 slugă mută și înțeleaptă în trecerea ei prin văzduh
 în fiecare dimineață se-azvârle în fântână
 să cerceteze de-i tulburată apa ori ba
 și de fiecare dată sufla ca o vrajă de se vălurea apa
 rușinându-se în cercuri
 de ieșea limpede și rece să-și cate soarele fața-n ea
 și să lase osteneala nopților în găleată.
 toată ziulica stătea așa într-un picior
 alungând păsăretul ce-ncerca să-și oglindească trilurile
 de ziceai că cine știe ce stegar îi
 iar odată se înfipsea în calea soarelui
 certându-l cu neînfricare
 că poleia apa.
 de câte ori o întreba Buna cum mai e
 se apleca să guste apa iar de-i era pe plac o aducea până la
 ghizduri
 dându-i-o spre degustare și folosire.
 seara, când lumina se prăvălea grăbită să-nchidă poarta
 apelor
 se-ntindea prelung, înfundat, tușind întunecat
 și-nțepenea-n așteptare trează
 mereu avea grijă să ție Luna cât mai departe
 pentru că la cât de bezmetică și visătoare era
 putea să dea bâldâbâc argintând apa
 și hai că noi mai puteam bea apă de lună
 dar cine oare s-ar fi-ncumetat s-o mai tragă afară?

iar nopțile, triste,
 s-ar fi aninat în leăturile gardului
 mai să-l rupă
 rugându-se cu cerul și cu pământul
 să nu le lase de izbeliște
 numa în seama stelelor cocostelelor
 ce mai mult își fac de lucru
 înțepându-le
 și sângerându-le...
 dar atâta timp cât mai văd Luna
 înseamnă ca ea străjuie...

... astăzi curtea

când o fi să mă petrec și-n somn râul să îl trec
tu să iei un colăcel și-o mână de grâu curat
să le-ngropi la rădăcină de puiandru cumpărat

măi copile, uite aci la tri pași de colțul cășii să îmi sădești
dorul
să am și eu unde să-mi hodi hnesc floarea
și umbra să te-ajungă și să-ți șteargă praful și lacrima
bine, Buno, dar copacul...
o să fie vremea lui, o să vezi
uite!
stră-buna mea-i caisul ce sprijină casa de-un colț
bunu-meu îi nukul ce umbrește magazia
stră-bunul s-o cerut să fie săpat fântână în poartă
buna mea îi tufa de liliac de lângă scară
maica mea se hodină printre florile din grădinuță
iar taica îi salcâmul rotat din fundul curții
și-aș vrea să fiu cu ei să mai povestim de una alta
și bunelu?
bunelu-tău tună și fulgeră când vede vreun nor cotropind
curtea
că n-o suferit hoția câtu-i
și vrea să fie curtea luminată și strălucе
tu, nu știu ce oi face și unde-oi drumui, dar noi suntem
ca rădăcinile ce țin în loc pământul să nu plece
de-o fi să pleci, să nu ne vinzi
aici în curte groapă să ne dai, să ne așezi în ladă și apoi
să ne îngropi cu casă și copaci și să răstorni pământul peste
noi

să nu lași alte mâini să muruiască și să ne-astupe plânsul
sub culori
și dreptu-i pentru orice zburătoare să își ridice cuib după
nevoi
acolo-n ladă ne-om petrece secolii și milenii
că doar zăpada-i giulgi și caldă-nvelitoare
și-om toarce firul ierbii pe fus nou
iar vara ne-om scălda jindul prin nouri
și-n toamna om ploua frunza din noi
pe-oriunde te-or purta pașii și timpul
o binecuvântare vei purta altoi.